

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Neverjetno!

Državno železniško prometno ravnateljstvo v Beljaku razpisuje ravnokar dvojje tehnično uradniških mest. Dotične prošnje je vložiti najkasneje do 15. januarja t. l., ali vsak prošnik mora se z dokumenti izkazati, da se je izšolal na tehniki z nemškim učnim jezikom („Documente, welche die Absolvierung der Studien an einer technischen Hochschule mit deutscher Unterrichtssprache nachweisen“.)

Tehnika, ki se odobrita za službi pri Beljaškem prometnem ravnateljstvu, poslovala bodeta večinoma v slovanskih deželah, in gotovo je, da bodeta pri svojem poslu mnogokrat potrebovala ta ali oni slovanski jezik, morda še bolj kot nemščino. Čuditi se moramo tedaj, kako smé omenjeno ravnateljstvo zahtevati, ne da imata prosilca izkazati znanje nemščine — proti temu bi nikdo ne ugovarjal — nego, da imata izkazati, da sta se izšolala na tehniki, kjer se je samo v nemščini poučevalo.

Ta zadeva ni tako neznatna, kakor bi se prvi hip menilo; z omenjeno zahtevo prometnega ravnateljstva v Beljaku hoče se uvesti princip, jako koristen Nemcem, ali ravno tako nevaren Slovanom. Po tem principu so tehnična mesta pri državnih železnicah za vedno zaprta tehnikom, ki so se slučajno izšolali na tehniki v Lvovu, kjer se v poljščini poučuje. Poljaki tedaj ne smejo več priti v poštev pri državnoželezniških službah, in naj so svoje študije v Lvovu še s tako izvrstnim uspehom dognali. Istotako so izključeni Čehi, če so se izšolali na češki politehniki v Pragi. Domena pa bodo te službe za Nemce, in nemškim tehničnim visokim šolam ni želeli boljših reklam, nego so razpisi, kakor je oni, ki se je ravnokar rodil v koroškem Beljaku. Pri vsem tem pa se mora še uvaževati, da sta tehniki v Pragi in Lvovu ravno tako državna zavoda, kakor so nemške tehnike.

In vendar postavlja se Beljaško prometno ravnateljstvo v tem oziru na posebno stališče ter odreka službo vsakemu prosilcu, če bi tudi popolno znanje nemškega jezika dokazal, pa bi pri tem imel silovito napako, da je z izvrstnim uspehom absol-

viral svoje študije v Lvovu ali v Pragi. Mi si ne vemo pomagati, ali nikakor ne moremo umeti, čemu da stavi slavno ravnateljstvo tak pogoj. Ako bi na primeru glavni ravnatelj državnih železnic, Bilinski, svojega sina poslal na tehniko Lvovsko — kot dober Poljak ga drugam poslati ne more — pa bi leta, dasi je sin veljavnega državnega funkcionarja, pri ravnateljstvu v Beljaku ne smel prositi za tehnično službo! Lepe razmere so to, in Čehom in Poljakom ne bode drugega ostajalo, nego da zapro svoje tehnične visoke šole, ker so okolščine vendar take, da so tehniki več ali manj odkazani na železniške in druge državne službe. Morda je ta razpis sad nove koalicije in sedaj, ko vidimo, kako postopa Beljaško ravnateljstvo — in državnim železnicam je vendarle načelnik Poljak Bilinski — se ne bomo čudili, če se jednako načelo vpelje sploh za vse državne službe, do kojih naj je prepovedan vhod vsem onim, ki slučajno niso obiskovali univerze z nemškim poučnim jezikom. Dejalo se bode, službe pri državnih železnicah niso državne službe. Formalno je to resnica, ali faktično so pa te službe vendar državne službe. Tukaj bi bila vsaka beseda odveč.

In sedaj si oglejmo zakon!

Ustavni zakon z dné 20. decembra 1867 določa: javne službe so vsem državljanom jednako pristopne. Razpis prometnega ravnateljstva v Beljaku pa je s tem zakonom naravnost v nasprotju, ta razpis spreminja omenjeni zakon v tem, da so v Avstriji javne službe pristopne samo tistim, ki so se izšolali na nemških vseh učnih. Če bi se vse oblasti ravnale po izgledu Beljaškega ravnateljstva, potem je ipso facto razveljavljen zakon z dné 20. decembra 1867, potem so Nemci sami v prvi vrsti poklicani, da zasedejo vse javne službe. In ker pri nas uradi radi posnemajo drug drugega, bati se je, da ravnateljstvo v Beljaku dobi obilo posnemovalcev, in zato je umestno, če se proti prvemu poskusu z vso silo upremo. Z radostjo čujemo, da se hoče v ti zadevi staviti interpelacija v deželnem zboru kranjskem in gotovo je, da tudi v državnem zboru slovenski državni poslanci ne bodo pozabili na razpis Beljaškega ravnateljstva, ki v teh koalicijskih časih vsekako zasluži, da se na steni nekoliko nižje pribije. Radovedni smo samo, kaj po-

reko Poljaki, ki imajo svojo politehniko in ki bodo sedaj čuli, da njihovi tehniki ne morejo v javno službo, ker se na Lvovski tehnični visoki šoli ne poučuje v nemščini, kakor to zahteva železniško prometno ravnateljstvo v našem slovenskem Beljaku! Slovenske državne poslance pa prosimo, da v prihodnjem zasedanju te zadeve s spomina ne pustijo, ker smo na drugem mestu tudi radovedni, je li Beljaško ravnateljstvo na svojo roko postopalo ali pa morda na migljaj novega trgovskega ministerstva grofa Wurmbanda. Vse je mogoče! —

Primorske razmere.

(Govor poslanca V. Spinčiča v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra l. l.)

(Konec.)

V isti pravdi popisal je državni pravdnik tudi ustno zgodovino iredentizma od leta 1868. sem. Od l. 1868 do l. 1882. bila je to le platonična želja nekaterikov. Od l. 1882. razširjal se je iredentizem čedalje bolj in čedalje nevarneje. Začeti to leto primerjale so se pogostoma demonstracije, sovršne jedinstvu monarhije in cesarski obitelji, ki so delale oblastvom mnogo skrbi. To je morda res; a kaj storé oblastva proti iredentizmu, to je drugo vprašanje. Kar se primeri iredentističnega, vse hočejo kolikor le mogoče zmanjšati, zamočati in prikriti ter s tem le pospešujejo iredentizem.

Pritrjam besedam visokočastitega gospoda tovariša grofa Alfreda Coroninija, ki je v odseku za izjemne naredbe rekel: „Iredentistično gibanje na Primorskem je jako intenzivno. To gibanje rase od dne do dne in če se ne izraža v hrupnih političnih demonstracijah, je toliko nevarneje, ker mirno in sigurno podkopuje avstrijsko idejo in je že okužilo kroge in stanove, kateri so doslej veljali kot zanesljivi.“

Pritrjam popolnoma tem besedam in dostavljam samo, da se primerjajo tudi hrupne poulične demonstracije, samo pod drugo firmo.

Dovolite, gospodje, da h koncu izrečem še nekaj besed. Kdor čita in motri vse to, kar piše in počenja iredenta, kdor vidi, kako občinska oblastva, deželna oblastva in c. kr. oblastva vedno in vedno Italijane podpirajo, Slované pa zatirajo, mora

LISTEK.

Starčevi spomini.

(Spisal Boleslav Borut.)

(Dalje.)

Pogovori bili so lepi in za mé poučni. Uvidel sem, da je mož dosti skušil in te skušnje so morale biti grenke, ker govoril je vedno z nekim skritim zaničevanjem o svetu. Tudi na njegovem še sedaj lepem obrazu videle so se trpke poteze, ki so značile boj, ki je divjal in morda še divja v njegovem srcu. Vendar je bil mož dober in blag, vnet za vse lepo in dobro.

Bilo je na Silvestrov večer. Prejšnji dan, ko sem bil pri njemu, povabil me je, naj pridem gotovo na ta večer k njemu, da v prijaznem pogovoru preživiva večer, ko si vsak želi biti v krogu svojih ljubljanih. Leta in leta praznoval je morda mož ta večer sam s seboj. Našel ni človeka, kateremu bi smel zaupati čutila, ki so vrela iz njegove duše. In na ta večer, ko zatone leto v večnost, komu ne postane mehko srce, ko premišljujejo usodo svojega prežitega življenja čuti še jedenkrat vse boli

in vso radost, kar jih je čutil, odkar ga je vrgla narava mej svet. Tudi stavec je menda čutil to in, ker me je ljubil in mi zaupal že marsikaj, imel me je vrednega, današnji večer čutiti ž njim radost in tudi bolest.

Zunaj je mehko padal sneg, ulice so bile prazne, tiho je bilo okrog. Sedela sva v gorki sobi pri čašah vina, katero naju je ogrevalo in nama odpiralo srca. Zgovoren je bil nocoj stari mož, ko še nikdar in pravil mi je razno iz svojega življenja. Najedenkrat obstane. Omratilo se mu je visoko čelo, z desnico je vrtel kozarec na mizi in srpo gledal v rmeno vino.

Nastala je tišina. Gledal sem mu v obraz, nekamo tesno mi je bilo pri srcu in čakal sem, kedaj se mu poleže notranji vihar, ki se mu je najbrže vzbudil današnji večer pri spominih na svojo preteklost.

Sčasoma vzdigne glavo. „Oprostite mladi prijatelj“, začne, „da sem se za trenotek udal svojim čutilom. Vi ne poznate sveta in dobro je za vas. Učite se od drugih in ne skušajte vsega sami. Vi ste blagi in plemeniti. Škoda, če vas hude prevare predrugačijo, kakor so jih že mnogo. Tudi jaz sem skušil mnogo. In danes se mi sili vse to zopet v

spomin. Star sem in ne grem več mej svet, a spomini, ti bridki spomini grené mi še časih stare dni. Naj bo, dolgo ne živim več in potem je vse pri kraju vse pozabljeno.“

Zopet je povesnil glavo in molčal. Molčal sem tudi jaz; nisem našel besede na to in bal sem se, da mu z neprimerno tolažbo še huje ne trgam ran.

Tiho, skoraj sveto tiho je bilo v sobi, le ura je enakomerno udarjala. Stavec je mislil in mislil. Naposled se skloni, spi je požirek vina in pravi:

„Naj bode.“

Začujeno sem ga gledal.

„Čudite se mi, ker tacega, ko danes, me niste videli še nikdar. Čujte in potem me sodite. Zgodovina moja je navadna, prav človeška, a vendar je name zelo uplivala. Nobenemu človeku do sedaj še nisem pravil o njej, molčal sem in trpel sam, ker tudi v tem, da človek trpi sam in možko, je nekaj tolažila. Denes pa, ne vem, kako to, prevladali so me spomini. Srce mi je tako tesno in mehko, naj bode, Vam, mladi moj prijatelj, spraznil ga bodem, prvemu dosedaj. Oprostite, ako se bodeta dolgočasil, a pomislite, da sem star in na starost postane človek otročji; morebiti mi pridejo celo solze v oči a imejte usmiljenje.“

(Dalje prib.)

uvideti, da se pripravlja Primorska za odstop drugi državi, italijanski kraljevini, kar je sicer že tudi neki višji avstrijski častnik nemške narodnosti priznal.

V prejšnjih letih, gospoda moja, so Italijani, zmatrajoč Hrvate in Slovence za mrtve in povsem neopasne, napadali vlado in vladne organe, sedaj pa puščajo vlado v miru in napadajo Hrvate in Slovence.

Sedaj jim ni treba zoper vlado in nje organe pisati in delovati, ker delajo roko v roki z Italijani. Deluje se čim bolj v zmislu načela, katero je pred nekaj leti izrekel neki Italijan: „*Approfitiamo dell' acieccamento dell' imperiale governo*“ — Izkoristimo zaslepljenost cesarske vlade.

Za časa Tržaških volitev pisal je „*Fremdenblatt*“ izrecno, da c. kr. vlada Italijane na Primorskem podpira in protežira.

Tudi od vlade podpirani „*Il Mattino*“ je tako pisal, rekši, da deluje vlada na škodo Slovanov. To isto samo z drugimi besedami povedal mi je neki višji c. kr. uradnik, pišoč: moramo tako ravnati, namreč Italijane podpirati in Slovence zatirati, ker bi sicer tudi konservativne Italijane od sebe odvrnili, dočim želimo dobiti na svojo stran tudi druge, ne avstrijski misleče Italijane. S tem torej, z zatiranjem Slovanov, hoče vlada neavstrijski misleče Italijane na svojo stran zvabiti, druge pa na svoji strani vzdržati; c. kr. vlada sodi torej, da smo Slovani na Primorskem popolnoma odveč.

Iz tega je lahko razvideti, zakaj smo usiljeni nam boj morali vzprejeti in zakaj ga mislimo nadaljevati tako zoper vlado kakor zoper Italijane.

Tu gre za naše življenje in za to se smemo in se moramo boriti. Da je od tega odvisno tudi življenje naše monarhije na jugu, bodele še uvideli; da bi zastopniki jednega dela tega prebivalstva za tako vlado glasovali, da bi jej za naše zatiranje dovolili le jeden krajcar, tega od nas ne morete zahtevati.

Za to, kar se je doslej zgodilo, pač ne more biti odgovorno sedanje ministerstvo.

Besede, katere je izreklo to ministerstvo pri svojem nastopu in tudi včeraj, obetajo malo, a če bi bile tudi bolj zvaneče, bi vendar ne dali dosti za to. Prejšnje vlade so toliko obljubovale in ničesar izpolnile, da naše prebivalstvo vladi kar nič ne zaupa. Treba bo mnogokaj storiti, da se to nezaupanje odpravi in obudi neko zaupanje. Hrvati in Slovenci so že večkrat prosili za svojo pravico, tudi tožili so v zbornici v govorih in interpelacijah, tožili najprej pri okrajnih oblastvih, pravosodnih ali političnih, pri deželnih oblastvih in pri vseh ministerstvih, a razmere so še dandanes take, kakršne so bile prej.

Kaj čuda, da se je v takih razmerah avtoriteta c. kr. vlade pri nas popolnoma pogubila, in sicer najprej avtoriteta okrajnih in potem deželnih oblastev, naposled pa tudi avtoriteta centralne vlade, ker tudi od te ni bilo dobiti nikake podpore. Zavisno je od nove vlade, ali bo mogla oživiti avtoriteto oblastev. Hrvatsko in slovensko prebivalstvo se oblastvom ne zoperstavlja, zaupanja pa nima do njih nič. Misliti si morete, v kakšnih razmerah se nahaja prebivalstvo, če vam povem, da se pogostoma sliši naravnost obupni vzklik: Bolje umreti, nego umirati. Sliši se pa tudi pogostoma vzklik: Ako nam naš kralj hitro ne pomaga, smo zanj izgubljeni! Štel sem si v dolžnost, to navesti in s tem končam.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. januarja.

Deželni zbori.

Včeraj so se sešli dež. zbori koroški, dalmatinski, gališki, solnograški, predarlski in bukovinski. Razven dež. zbora tirolskega zborujejo sedaj vsi dež. zbori. V koroškem dež. zboru pozdravil je deželni glavar dr. Erwein poslanca seveda samo v nemškem jeziku. — Istrski slovaški poslanci ne mislijo, kakor smo včeraj javili, štrajkati toliko časa, dokler vlada ne pošlje k sejam dež. zbora namestu gospoda Ellushega kakoga drugega zastopnika, ampak hočejo k prihodnji seji priti, tam s posebno izjavo precizovati svoje stališče napram vitezu Ellushegu, in se potem udeleževati deželnozbornih sej. Radovedni smo, ali bo to imelo kak uspeh.

Češki veleposestniki.

Izjava 67 narodnih veleposestnikov je imela slučajno hitro važne posledice. Dosedaj imeli so češki veleposestniki v tej kuriji precejšnjo večino, katero pa so valed odcepljenja zgoraj omenjenega števila

volilcev izgubili. Fevdalna klika s princem Schwarzenbergom na čelu pa v zvezi temu ne misli na nadalje sodelovanje z narodnimi veleposestniki, ampak se približuje — nemškim veleposestnikom. Najbrž pride do novega kompromisa, kakoršen je bil začetkom Taafeovega ministertva sklenjen pod avspicijami rajnega kneza Karlosa Auersperga. Takrat so imeli Nemci večino v veleposestniški kuriji in so Čehom prepustili deset mandatov. Sedaj nima nihče absolutne večine, zategadelj se bočejo fevdalci in njih prilepki, ki niso češko-narodni, s jediniti z nemško stranko in so tej tudi že ponudili šest izpraznjenih poslaniških mest. Ni dvoma, da se pri prihodnjih splošnih volitvah doseže popolno porazumjenje in da bodo veleposestniki igrali na Češkem tiho ulogo, kakor srednja stranka na Moravi — da bodo podpirali Nemce zoper Čehe.

Vnanje države.

Srbska ministerska zatožba.

Sodna obravnava proti bivšim liberalnim ministrom srbskim se še vedno ni prav začela, dasi traja že več tednov. Nekaj časa so bili sodniki bolni. Predvčeršnjim se je sodišče zopet sešlo. Namestu jednega sodnika, zoper katerega je protestiral zatoženi minister Ribarac, pozvan je bil drug sodnik dr. Krestić. Komaj je predsednik sodišča začel obravnavo, oglašil se je zatoženi minister Avakumović in protestoval zoper to, da bi bil Krestić sodnik, češ, da se ta prvih obravnav ni udeležil in da torej ne vé, kaj so tedaj rekli zatoženci. Sodišče je bilo valed tega primorano zaustaviti obravnavo. Ali bo ustreglo Avakumovićevemu protestu, izvedelo se bode v prihodnji seji. Najbrž bo treba vso razpravo od kraja začeti.

Revolucionarno gibanje v Italiji.

S Sicilije prihajajo samo oficijelna poročila in ker ta niso zanesljiva in verodostojna, ni mogoče vedeti, ali je general Morra res že udušil ves ustanek in napravil mir ali ne. Za sicilske nemire in sploh za vse, čedalje bolj rastoče revolucionarno gibanje na Italijanskem pa je jako značilno to, kar poročajo listi o zaprtem sicilskem poslancu Defelice-Guffrida. Zatožba proti temu se glasi na veleizdajo, na javno nasilstvo in na punt; očita se mu, da je hotel Sicilijo ločiti od Italije in jo s inozemsko pomočjo urediti kot neodvisno socijalistično državo. Če je imenovan poslanec res imel te namere in če je za ta idejal zamogel na punt pregovoriti prebivalstvo sicilsko, potem se mora reči, da sloni jedinstvo Italije na slabem temelju.

Volitve v francoski senat.

Te dni vršile so se volitve jedne tretjine francoskih senatorjev. Izid teh volitev smo že naznanili. Glavni pomen teh volitev tiči v tem, da je zmaga republikańska ideja; a imajo tudi še drug pomen. Monarhisti so bili poraženi in takisto anglofilii. Monarhisti so izgubili polovico dosedanjih svojih mandatov, socijalisti so bili popolnoma poraženi in voditelj anglofilske stranke, bivši minister in francoski poslanik v Londonu Waddington je propadel v prvi vrsti zategadelj, ker je bil priznal, da je nasprotnik francosko-ruske zveze. Zadel ga je tista usoda, kakor bivšega vodjo radikalcev Clemenceaua.

Dopisi.

Iz Idrije, 9. januarja. [Izv. dop.] (Bilanca naših društev. — Klerikalno orožje.) Malo je naše mesto, a društveno življenje v njem je jako živahno, kajti v njem je pet bralnih društev, dasi bi dve, k večjemu tri zadostovala. Razven teh so pa še tri druga društva, ki so pa bolj gospodarskega, kakor narodnostnega pomena. O enem iz zadnjih, o „gasilnem društvu“, ste že poročali, izzivani od klerikalcev, kateri so hoteli vsaj to društvo za se izpleniti, ker drugega ne morejo. Pri isti priložnosti ste tudi uprav umestno omenili, da je netaktno dovolj od klerikalcev, da hočejo celo v „gasilnih društvih“ imeti razliko mej „konservativci“ in naprednjaki. Dejali ste, da kdor je najsposobnejši, ta bodi prvi — in tako je prav. Toda fanatizem naših nasprotnikov je prevelik, da bi mogel stvarno presoditi kako stvar.

Toda zadnja društva so preveč lokalnega pomena, da bi jih razglašali po vsej Sloveniji. Hočemo torej omeniti samo bralna društva. Mej temi je najmočnejše „Delavsko bralno društvo“, katero šteje 190 članov. V svoji čitalnici ima izključno slovenske liste, dočim ima temu društvu nasproti ustanovljena „Katoliška del. družba“ tudi nemške, in mej njimi celo židovske (!) časnike. Jasen dokaz alijance naših katolikov s čifutsko-nemškutarsko stranko! Ker dobivajo nekateri člani „Del. bral. društva“ časnike tudi na dom, naročeno je društvo na nekatere časnike v več izvodih, na pr. na „Slovenski Narod“ v šest iztisih. Društvo je napredno, a vkljub temu je naročeno tudi na „Slovenca“, da sliši obe plati zvona, ne kakor naši klerikalci, ki niso naročeni na „Sl. Narod“, boječ se — resnice in nepristranske sodbe. Tudi gmetno stoji društvo na dobrih nogah,

kajti letos je imelo čez 150 gld. prebitka, premoženja pa čez 800 gld., kar je mnogo, ako pomislimo, da obstaja še le devet let. Na občnem zboru izvoljen je bil soglasno, kakor ste že poročali, g. dr. A. Ferjančič na predlog g. J. Oblaka za prvim častnim članom. Utemeljuje svoj predlog, razloži je gospod Oblak velike zasluge gospoda poslance za Idrijske delavce in povedal marsikaj tudi iz-za kulise o „ljubezni“ (?) naših katolikov do delavcev. Hvaležnih živio-klicev na gosp. poslance, jednega zagovornika Idrijskih trpinov, ni bilo ne konca, ne kraja. Dal Bog, da bi društvo prešinjalo še nadalje odločen narodno napredni duh!

Tudi naša „Čitalnica“, društvo „inteligencije“, se še dobro drži, dasi se naši klerikalci kar nič ne zanimajo za njo. Življeaja je pa bilo v njej pretečeno leto malo, kar je povzročila smrt mnogih njenih članov. Nadejati se je pa, da se bode letos živahneje gibala, kakor je pokazal njen zabavni večer na sv. Štefana dan. Samo to bi želeli, da bi se nekateri člani več brigali za „Čitalnico“, kakor za kolikor toliko nemški „Casino“...

Razven teh dveh slovensko-narodnih društev vegetujeta še dve tako imenovani „nemški“, dasi so v njih v veliki večini Slovenci. Ti društvi ste „Casino“ in „Leseverein“. Prvo boče se od vodilnih krogov preustrojiti v nekaj „Beamten-Verein“ in prvi koraki so že storjeni. Valed tega je naravno, da se je v tem društvu nemška trmoglavost nekoliko upognila, ker so v manjšini, dasi je naša vlada prav pridno začela skrbeti zadnji čas za nemški naraščaj v našem mestu. Vendar pa povemo odkrito, da trajnih uspehov za nas se ne nadejamo, ker „Casino“ ostane vedno, ako ne nemško, pa vsaj nemčursko društvo, kar je skoro jedno in isto.

„Leseverein“, društvo nekaterih paznikov in penzionistov nemškega mišljenja, je pa jako pohlevna ovčica: ne zmeni se ne za-se, ne za druge, in drugi ne za nje. Elementi, kateri bi sicer ne pristopili nobenemu društvu, združeni so v njem. Zato „requiescat in pace!“

Naposled imamo tu še novorojeno dete — „Katoliško delavsko družbo“, o kateri ste že mnogo slišali. „Slovenec“ se je že večkrat širokoustil, kako napreduje, mi smo se pa v pest smijali, ker smo gledali „napredek“ od blizu. Tako jo hvali tudi zadnji čas predalom „Slov. Naroda“ znan dopisnik-klerik, pri tem se pa prav na gorjansk način zaganja v Vašega večkratnega, a ne vednega dopisnika, kakor se tu obče vrže na njegova ramena, naj se zgodi kar boče. Njegovi robati pisavi se ne čudimo, saj daje celo otrokom v šoli skoro vsakemu zmerjalko, katera se ga drži še izven šole; ožigosati pa moramo njegovo nesramnost, da je začel napadati človeka še le sedaj, ko je ostavil naše mesto in se ne more zagovarjati. Prej mu niste mogli ničesar odgovoriti, ker ste se ga bali, kakor hudič križa, sedaj se pa zaganjate vanj kakor besen pes in mu podtikujete popolnem izmišljene ali pa ležljivo zavite reči. Očitati mu, da „blati vse, kar je duhovskega“, a dokaza ne navedete nobenega, ker veste, da Vas je ožigosal le takrat, ko ste imenovali nas s'eparje, zato ker „očitno molimo in v cerkev hodimo“. Ožigosal Vas je le kot fanatične klerikalce, nikdar pa kot duhovnike, kar bi bili Vi radi videli. A to se Vam ni posrečilo, kakor tudi to ne, da bi mu bili mogli očitati „brezverstvo“, ker je vršil svojo versko dolžnost mnogo vestnejše, kakor večina Vaših „katolikov“. Kar se pa tiče onega prizora na volišči, je tako malenkosten in hkratu tako nesramen, da ne zaslužite odgovora, ker se z njim sami obsojate s tem, da resnico zavijate. Delavci so postavili kandidate za bratovsko skladnico, a da so se poslej razcepili, za to ne more biti on odgovoren, vesel je pa kljubu temu lahko, ker ste vi, klerikalci, popolnem propali — in to Vas peče, zato se zaganjate vanj. G. F. Gostišče pa ni napadel niti z jedno besedico, kar ni potreba, ker naši delavci imajo že sodbo o njem in so jo tudi izrekli. Vi se pa bojite, da bi prišlo še kaj na dan, zato mu svetujete „de mortuis nil nisi bene“. Toda nam zadostuje to, da je „padel“, kakor je dolg in širok. — Kar se pa tiče Vaše grožnje „a kmalu se mu bode še bolje posvetilo“, Vam povemo, da se zelo motite. Slabo so Vas poučili Ljubljanski gospodi, a že s poskusom ste pokazali, da se poslužujete najpodlejših sredstev, d bi uničili celo življenje neljubih Vam političnih nasprotnikov. — Toliko dovolj. Na druge neslanosti ne odgovarjamo, kakor bi tudi na to ne bili, ako bi se bil mogel napadenec sam braniti. Uganikdo.

Domače stvari.

— (Pojasnilo.) Z ozirom na ustavljeni listek „Fanika“ štejemo si v dolžnost pojasniti z novič, da je bilo uredništvo našega lista nečuvno mistifikovano in da obsojamo kar najodločneje nedostojni in vsekakor lažni napad na splošno spoštovano rodovino v Kranji, katera k takemu napadu ni dala ni najmanjšega uzroka.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri petek dne 12. t. m. svojo tretjo sejo. Na dnevnem redu je utemeljevanje samostalnega predloga posl. Povšeta in tovarišev glede izvrševanja gozdnege zakona, dalje poročila finančnega odseka o računskih sklepih in proračunih raznih zakladov, o raznih prošnjah in poročila upravnega odseka o nakupu nekaterih zemljiških parcel in o neki cestni zadevi. Začetek seje je ob 10. uri zjutraj.

— (Osobne vesti.) Naš rojak g. J. Vidic je bil ob novem letu imenovan c. kr. rudniškim komisarjem v Mostu (Brüx) na Češkem. Gosp. Vidic je prvi in še jedini v rudniškem statusu službujoči Slovenec.

— (Velezaslužni hrvatski rodoljub dr. Rački.) bivši predsednik jugoslovanske akademije v Zagrebu, je opasno zbolel. Žal, da se mu je po najnovejših vestih zdravje obrnilo nekoliko na slabše. Iskreno želimo, da vrli rodoljub skoro okreva.

— („Premogar“) gledališka igra s petjem v štirih dejanjih se predstavlja v soboto 13. t. m. V tem svojem najnovejšem delu se marljivi naš dramatični pisatelj g. dr. Vošnjak dotika najbolj perečega vprašanja naše dobe, socialnega, ter slika bedo premogarskih delavcev, služočih pod zemljo borai svoj kruh. Stari premogar Sivec pripravlja svoje tovariše k uporabi in štrajku, katerega po krvavih izgredivih uduši oborožena sila. Sivec v svojem srdi proti trdosrčnemu ravnatelju, katerega tudi iz osebnih razlogov kot zapeljivca svoje neveste črti, skuša ga uničiti z dinamitnim napadom, a se pri tem sam ponesreči. Umirajoč priporoča tovarišem jedinstvo in vztrajnost. Igra je polna živahnih prizorov in bode gotovo ugajala občinstvu. Omeniti nam je še, da se v igri sicer iz cenzurnih obzirov govori o frankih in santimih, a dejanju in osebam se pozna, da so domača. Dva moška zbora: „Rudarjev bojni klic“ in „Rudarjeva molitev“ je zložil g. dr. Benj. Ipavic.

— (Slovensko gledališče.) Sinočna tretja repriza „Čarostrelca“ bila je nekaka slavnostna predstava. Kar se prišteva prijateljem slovenske opere, vse se je zbralo in napolnilo gledališče po polnoma, da se nasladi čarobne glasbe Weberjeve in da najodličnejšemu članu opernega osebja, znameniti umetnici gosp. Leščinska izrazi iskrene simpatije pri nje prvem nastopu po veliki žalosti, katera jo je bila zadela. Gospodična Leščinska nastopila je doslej v štirih različnih partijah, kot Santuzza (Cavalleria rusticana), kot Hanička (Stari ženja), kot Gabrijela (Prenočnice v Granadi) in kot Agata v Čarostrelcu. Kakor so te štiri vloge tudi različne po svojem značaju, gosp. Leščinska je v vsaki dosegla znamenit uspeh, a zdi se nam — morda izvira to iz občudovanja velikega romantika — da se je kot Agata in zlasti v veliki ariji v drugem dejanju popela na vrhunec umetnosti. Nebroj duhtečih cvetov, ki se je usul na oder, kazal je dični umetnici, kako je občinstvo vzprejelo sladko sanjavo pesem — frenetično, vedno in vedno ponavljajoče se ploskanje in klicanje je svedočilo, kaka čutila je v poslušalcih obudil ljubki allegro teatrije. V znak priznanja in srčnih simpatij izročena sta bila pri tej priliki gosp. Leščinski dva prekrasna šopka. — Navdušenost občinstva bi gotovo ne bila dobila tako elementarnega izraza, da ni tudi ostalo osebje k temu pripomoglo. Zahvala za to gre v prvi vrsti gđ. Rihovi in gospodoma Vašičku in Benešu potem gg. Nolliju, Perdanu, Rusu in gđ. Polakovi, zboru, režiji in orkestru ter kapelniku g. Grbiču. Vse je bilo izborna, brez hib, tako da lahko rečemo, da je bila sinočna predstava jedna najdovršenejših, da je občinstvo imelo res izreden užitek in da je zategadelj zapustilo gledališče popolnoma zadovoljno. Proti nesrečnim slučajem, kakršnen se je primeril sinoči g. Benešu, da se namreč puška v pravem trenutku ni izprožila, se bo brez dvoma prihodnjič ukrenilo kar treba. —fi—

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Iz Trbovelj g. Ana Dimnik 30 kron, ka-

tere so darovali: g. Neža Kral 5 kron; gg. Gust. Vodusek, nadučitelj, F. Kajtan, občinski tajnik, Jos. Jenko, Sim. Kos, Al. Mastnak, Em. Volc, učitelj, Al. Pinter, J. Houppman, Jak. Železnik, Ant. Frajle, F. Knes, Ant. Tome, Leop. Dernovšek, Iv. Dimnik, Štef. Moznik, gđica Matilda Irgel in Kristina Divjak, gospe Suzana Paher, Alojzija Dernovšek, Alojzija Pust, Ana Režun, Kristina Birtic, Marija Zavrašek, krčmarice, Terezija Topolovšek, Frančiška Bočko, kmetici, vsak po 1 krono. — Iz Ormoža g. Marija Gomzi, posestnica in denarničarka Ormoške ženske podružnice 40 kron, nabrane v Ormoški čitalnici Silvestrov večer na predlog učiteljice gospodične Tončike Stupčeve za pri tomboli dobljeno kravato slovenske barve, ki se je licitirala pod vodstvom g. učitelja Lichtenwallnerja iz Središča jako navdušeno in so odlični rodoljubi iz Ormoža, Sv. Tomaža in Velike Nedelje se udeleževali požrtvovalno posebno g. Ivan Knop, ces. kr. davčni kontrolor, ki je kravato tudi dobil. — V Hrašah pri Postojni nabrali so rodoljubi pri pogrebu poslanca Jurija Kraigherja 24 kron (g. Anton Dietrich 10 kron, drugi rodoljubi 14 kron), katere nam je izročil g. Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. Skupaj vzprejeli smo danes 94 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslala je uredništvu našega lista g. Ana Dimnik iz Trbovelj 10 kron, katere izročimo vodstvu. — Živila rodoljubna darovalka in nje nasledniki!

— (Za visokošolce na Dunaji) poklonila je vrli rodoljubkinja g. Ana Dimnik v Trbovljah po uredništvu našega lista 10 kron, katere smo odposlali na dotično mesto. — Živila!

— (V. Vavpotičevih četverospelov) ni več dobiti, pošla je cela prva izdaja. To bodi naznanjeno vsem onim, ki so se za te skladbe še oglašili in katerim se ne more več ustreči. „Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji“ prejelo je od več strani darov za poslani četverospel g. V. Vavpotiča. Darovali so: Gosp. dr. Iv. Rudolf, odvetnik v Konjicah, 5 gld.; gosp. dr. Dragotin Treo, odvetnik v Postojni, 3 gld.; gg. dr. Lenoč, I. Lugar, dr. Majaron, vč. g. dr. Sedej — vsi na Dunaji, po 1 gld. Iskrena hvala!

— (Društvene vesti.) Akademsko društvo „Triglav“ v Gradcu priredi dne 23. januarja 1894. s prijaznim sodelovanjem akad. društva „Hrvatska“ Prešernovo slavnost s koncertom in plesom. Lokal: Daniel-Annensäle. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira vojaška godba pešpolka št. 47. Vstopnina: za osebo 1 gld., za obitelj 3 gld. — Lovski venček bode dne 14. januarja 1894. v Starem trgu pri Ložu v prostorih g. Franja Pečeta. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo 50 kr., obitelj 1 gld. Preplačila se sprejemajo, ker je čisti dohodek namenjen siromašnim učencem v Starem Trgu.

— (Petindvajsetletnica akad. društva „Slovenija“. Priprave za slavnostni koncert s plesom, katerega priredi akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji v proslavo petindvajsetletnice svojega obstanka, so v najlepšem teku. Doslej se je povabilo čez sto najodličnejših, na Dunaji bivajočih slovanskih rodbin, in skoro vse so obljubile svojo udeležbo. Razposlalo se je vrh tega nad tisoč vabil. Častni član društveni, gospod profesor Josip Stritar, zložil je k petindvajsetletnici prekrasno pesem, katero je uglasbil gospod profesor Anton Foerster. Sploh vse kaže, da se bode slavnost sijajno izvršila, in da bo zapisala „Slovenija“ ta večer z zlatimi črkami v svojo spominsko knjigo.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima v soboto 13. t. m. četrti svoj večer v tej sezoni v dvorani L. Mitzkove restavracije „zum alten Schottenthor“ I. Schottengasse 7. — z berilom slovenske pisateljice gospe Pavline Pakove: „Aforizmi o ženstvu“. Začetek ob 8. uri zvečer. Pristop ima samo oni, ki je povabljen ali po udu upeljan.

— (Hrvatske novice.) Fondu za ustanovitev medicinske fakultete na Zagrebškem vseučilišču prirastlo je tekom minulega leta 10977 gld. Koncem l. 1893 znašal je fond 161.171 gld. — V Zagrebu je umrl upokojeni vodja mestne ljudske šole v gornji Ilici in izdajatelj lista „Školski vrt“ g. Miroslav Cugšvert. — Dne 17. t. m. priredi slavni češki kvartet koncert v Sokolovi dvorani v Zagrebu. — Deželni glasbeni zavod v Zagrebu namerava v mesecu marcu s svojimi gojenci predstavljati v deželnem gledališču Blodekovo opero „V Vod-

njaku“, Glavno partijo pela bode gojenka gđica Pavla Gajeva. — V Oseku počne ta mesec izhajati kot glasilo učiteljskega društva „Zajednica“ nov list „Orao“.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Naslednik generala Gurka.) Ker se je zdravje generalu Gurku obrnilo na zlo in je malo upanja, da bi okreval, imenovan je general pehote Pavlov začasnim poveljnikom Varšavskega vojnega okraja in je takoj nastopil svojo službo.

* (Kolera v Peterburgu.) V nekaterih šolskih zasobnih zavodih so se pojavili slučajni kolere. Gojenke Nikolajevskega zavoda so se odpustile domu.

* (Požar v Pariški operi.) V dekoracijskem skladišču velike opere v Parizu nastal je požar, ki je postopje popolnoma uničil. Ker je v gledališkem poslopiju opere dekoracij za 9 oper in 2 baleta, ne bode treba, da predstave prenehajo in se bodo uničene dekoracije mej tem nadomestile z novimi.

* (Čudna zabava.) Na kliniki v Monakovem je mlad Grk, ki je na Silvestra večer iz gole prevzetnosti požrl dvanajst zlatov po 20 mark. Stanje mladega moža ni brez vse nevarnosti.

* (Parobrod v ledu.) Mej Pančevim in Belimgradom vozeči parobrod bil je te dni v veliki nevarnosti, da ga ne stare silno ledovje, ki se je gnalo po Dunavu. Dva dni in jedno noč bili so potovalci v največjem strahu in so trpeli mrz in glad, ker je začelo manjkati tudi živil. Vse prizadevanje, parobrod spraviti naprej iz ledenega oklepa, je bilo zaman. Še le tretji dan rešili so se potovalci čez led, parobrod pa je hudo poškodovan ostal v Dunavu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. januarja. Drž. sodišče razpravljalo je danes o pritožbi medicinskega Jankoviča in tovarišev zoper naredbo dolenje-avstrijskega namestništva, katero je bilo prepovedalo ustanovitve slovenskega katoliškega akademičnega društva „Danica“ na Dunaji, ker slovenščina na Dolenjem Avstrijskem ni v deželi navaden jezik in torej ne more biti poslovni jezik kakkega društva, in zoper naredbo ministerstva notranjih del, s katero se je rečena namestniška naredba potrdila s pristavkom, da je belo-modro-rudeč trak kot društveni znak politična demonstracija in zategadelj nedopusten. Zastopnik pritožiteljev dr. Lenoč poudarjal je v svojem govoru, da so belo-modro-rudeče barve stare kranjske deželne barve in da slovenski dijaki na Dunaji niso tujci, ampak državljani. Vladni zastopnik, ministerski tajnik Simonelli, je poudarjal, da vladno postopanje ne izvira iz animoznosti zoper projektovano društvo nego da so je prouzročila nezakonita pravila projektovanega društva. V tem društvu imajo biti Slovenci iz vseh dežel, če pa je slovenščina poslovni jezik, postane nadzorovalna pravica oblastev iluzorna. — Sodba se razglasi v soboto.

Dunaj 11. januarja. Državno sodišče odločilo je glede ministerske naredbe, s katero se je razpustilo društvo „Germanenbund“ v Solnogradu, da se s to naredbo ni kršila po drž. osn. zakonih zajamčena pravica, ustanavljati društva. V razlogih povdarja, da je bil razpuščen „Germanenbund“ nepolitično društvo, da pa je prekršil po pravilih določeni delokrog.

Praga 11. januarja. Vsled približevanja veleposestnikov k Nemcem, nastalo mej staročeškimi poslanci živahno, zoper veleposestnike naperjeno gibanje. Klub staročeških poslancev je sklenil, da odlože vsi člani mandate, ako bi se veleposestniki izrekli zoper Šolčev predlog.

Praga 11. januarja. V seji obč. sveta Praškega nasvetoval Březnovsky, naj se sistira mestni prispevek 51000 gld. za državno policijo za toliko časa, dokler se ne odpravi izjemno stanje. Predlog se je odkazal mestnemu svetu.

Pariz 11. januarja. Sodna obravnava proti Vaillant, storilcu atentata na poslansko zbornico, vršila se je včeraj. Pozno zvečer razglasila se je sodba. Vaillant je obsojen na smrt. Na naznanilo sodbe odgovoril je s klicem: Vive l'anarchie!

„LJUBLJANSKI ZVON“
 1. leto
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:
 8. decembra: Jakob Miklič, delavec, 80 let, Kravja dolina št. 11.
 9. decembra: Silvia Hallegger, pekova hči, 1 mesec, Gruberjeve ulice št. 4.
 V deželni bolnici:
 6. decembra: Anton Ropas, postrežek, 36 let.
 7. decembra: Ferdinand Merčun, krojačev sin, 4 leta.
 — Marija Mulhar, gostija, 65 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
10. jan.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	741 8 mm. 743 1 mm. 745 2 mm.	— 3,2° C — 1,6° C — 3,2° C	sl. svz. sl. jvz. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0-00 mm

Srednja temperatura —2,7°, za 0,1° pod normalom.

Dunajska borza
 dne 11. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 05 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 " 70 "
Avstrijska zlata renta	119 " 15 "
Avstrijska krona renta 4%	96 " 90 "
Ogerska zlata renta 4%	117 " — "
Ogerska krona renta 4%	94 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1080 " — "
Kreditne delnice	355 " 75 "
London vista	124 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 " 95 "
20 mark	12 " 19 "
20 frankov	9 " 88 "
Italijanski bankovci	43 " 50 "
C. kr. cekini	5 " 86 "

Dne 10. januarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	145 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " — "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 " 75 "
Kreditne srečke po 100 gld.	195 " — "
Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	275 " — "
Papirnati rubelj	1 " 32 1/2 "

Učenec
 zdrav, močan, s primerno šolsko izobrazbo, se išče za **tukajšnjo specijalno trgovino**. Prednost se daje dečku z dežele, ki ima že kratko učno prakso za seboj in ki želi obiskati tukajšnjo trgovsko šolo. — Več pove upravn. ništvo „Slovenskega Naroda“. (59—1)

Poziv!
Prodajalca v obljudenem kraju našega mesta, katera služi ob enem tudi za stanovanje in obstoji že 33 let, **odda se v najem** s pogojem, da **dotičnik odkupi tam nahajajoče se zgotovljeno blago proti gotovemu plačilu**. (60—1)
 Te vrste izdelki vržejo pošten zaslužek, ker to blago tukaj nima posebne konkurence.
 Kje? pove administracija „Slov. Naroda“.

Spretnega
notarskega uradnika
 iščem za svojo pisarno na Vranskem. Vstop takoj.
 Mihael Jezovšek,
 c. kr. notar.
 (61—1)

Pozor!
 Zaradi prihajajoče sezone se bodo spodaj imenovani predmeti **po jako nizki ceni razprodajali** kakor:
 trikot-jopice, šali, različne nogovice, rokavice, robci in normalno perilo
 dalje
črni lepi mufi od 70 kr. naprej pri
Ignaciju Žargi
 „Pri nizki ceni“. Ljubljana. „Pri nizki ceni“.

Razpis volitve za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Podpisana volilna komisija daje volilcem trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani na znanje, da se bode pred volilno komisijo vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic 31. januarja 1894 od devetih dopoldne do šestih popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Ob 6. uri popoldne se bode glasovanje tudi končalo.

Ako se volitev vrši z določenjem od volilcev podpisanih glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami dospeti k obrtnemu oblastvu prve stopinje (na deželi k ces. kralj. okrajnemu glavarstvu, v glavnem mestu Ljubljani pa k mestnemu magistratu) tistega kraja, kjer je podjetje, zadnji čas do 29. januarja 1894. l.

Volilna komisija opozoruje, da se od volilcev naravnost volilni komisiji poslane glasovnice ne bodo sprejemale.

Glasoštetje bode volilna komisija 31. dan januarja 1894. l. začela. Na mej glasoštetjem dosepele glasovnice se ozira samo tedaj, ako so bile pravočasno oddane pri obrtnem oblastvu.

Volitev se vrši javno. Volilec se daje, kakor je že zgoraj omenjeno, na izvoljo, da voli ali

- ustno, ali
- da svoje može na glasovnici napisane sam podá volilni komisiji, ali
- da s svojim imenom podpisano glasovnico, priloživši jej izkaznico, odda obrtnemu oblastvu I. stopinje, katero obe pošlje volilni komisiji.

Glasovnice se smejo odprte ali zaprte oddajati ali dološljati. Na zaprtih glasovnicah mora biti zunaj zapisano ime volilčeve.

Tisti volilci, kateri volijo tako, da dološljajo napisane in podpisane glasovnice, morajo svoje glasovnice z izkaznicami vred v določenem roku oddati ali doposlati obrtnemu oblastvu I. stopinje tistega kraja, kjer je podjetje. Take glasovnice z izkaznicami vred se smejo dološljati po c. kr. pošti, po c. kr. davčnih uradih, ali po občinskih uradih, ali po posebnih pšlih.

Po preteku določenega roka obrtnemu oblastvu dosepele glasovnice se ne smejo nič več vzprejemati.

Zgoraj navedene tiskovine (izkaznice, glasovnice, razpis volitve), kakor tudi vse uloge volilcev pošiljajo se volilni komisiji po pošti poštarine prosto, ako imajo na adresi pristavek: „V volitvenih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani“.

Volilci trgovinskega odseka in sicer: volilci I. in II. volilnega razreda dobe ruderče glasovnice in volijo skupaj 3 člane.

Volilci III. volilnega razreda trgovinskega odseka dobe višnjeve glasovnice in volijo 2 člane.

Volilci I. volilnega razreda obrtnega odseka dobe zelene glasovnice in volijo 1 člana.

Volilci II. volilnega razreda obrtnega odseka dobe bele glasovnice in volijo 6 članov.

Volilci III. volilnega razreda obrtnega odseka dobe rumene glasovnice in volijo 1 člana.

Vsaka volilna kategorija (volilni razred) voli sama zase njej pripadajoče število pravih članov. Opozoruje se pa tu posebno, da morajo volilci vsake kategorije ali vsacega razreda svoje zastopnike le iz onega razreda voliti, v kateri imajo sami pravico voliti.

Daljni pouk je v razpisu volitve, kateri se vsacemu volilcu dostavi.

V Ljubljani, dne 8. januarja 1894.

C. kr. volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

(68) pl. Rüling m. p.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seisthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 05 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Pizenj, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
 „ 12. „ 00 „ popoldne „ „
 „ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
 „ 1. „ 01 „ popoldne „ „
 „ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
 „ 2. „ 05 „ popoldne „ „
 „ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
 „ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
 „ 6. „ 20 „ zvečer „ „

4—8)

„Slovenski Svet“

stopivši sedaj v VII. leto, izhaja v Trstu 10. in 25. dne vsakega meseca na 20 velikih straneh dobrega papirja. Program mu je kulturnoslovanski, zagovarja nacionalno avtonomijo za vsak narod avstro-ogerski, zajedno kot najboljši sredstvo v dosedanjih raznih državnih historijskih prav. Obraca se proti sedanji zunanji politiki in proti dualizmu ter je za skupno slovansko opozicijo proti sedanji cislatavski koaliciji. Dokazuje potrebo skupnega literaturnega jezika za vse Slovane za znanstvene in skupne namere, potem potrebo cerkvene organizacije med zapadnimi Slovani v smislu cirilometodijske cerkve in potrebo cirilice ne le v cerkvi, ampak tudi v literaturi zapadnih Slovanov. Priobčuje beletristiko iz raznih slovanskih jezikov v izvirniku in prevodu ter prepise slovenskih tekstov z latinico na cirilico. Poroča o kulturno važnih dogodkih in delih vseh Slovanov ter navaja in razgovarja po vsebini slovansko književnost in časopisje v posebnem oddelku. Na vse te strani sodelujejo izkušeni, večji, učeni sotrudniki iz srede raznih slovanskih narodov. Posebe opozarjamo, da začnemo l. 1894. priobčevati večjo kritično razpravo o zgodovini cirilometodijske cerkve med Slovani v obče, Jugoslovani posebe in s posebnim ozirom na Slovence.

„Slovenski Svet“ stoji na vse leto 4, na pol leta 2 in na četrt leta 1 gld., za učitelje, učiteljice in dijake na leto 3 gld. 60 kr. Naročnina se pošilja upravnistvu v Trst.

Uredništvo „Slovenskega Sveta“

(1299—3) v Trstu.

Mlin

na 5 tečajev, na kranjsko-hrvatski meji, na jako živahnem mestu, blizu velike ceste ležeč in nahajajoč se v najboljšem stanu, se z zemljiščem vred ali brez njega na pet let v najem dá, eventualno tudi proda. — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (62—1)

Št. 25858 ex 1893.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za 1894. leto
 pričelo se je s 1. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožju Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najpozneje do 1. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu

4 gld. a. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se lastniki psov opozarjajo, naj v pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. svečana letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

2. dan januarja 1894. (29—2)